

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

יִשְׂרָאֵל יֵשֶׁב אֶמְרָתָהּ (לְמַחֲנֵה)
סִפְדֵּי קִלְמָתָהּ (מִסְחָרִים)
וְחֻלּוּץ עֲמָהּ אֲרִיזָה לְשׁוֹן
מִלֵּךְ כְּמוֹ עֹד אֲרִיזָה יִהְיֶה
לְפָנֶיךָ לֵאמֹר לֵאמֹר אֲרִיזָה
וְקִרְיָל הִלְכָה כְּשֶׁמֶלֶךְ בְּנֵי
לֵב יִהְיֶה בְּנֵי דִמְיוֹת הַמִּלְחָמָה
(מִסְחָרִים) לֵאמֹר אֲרִיזָה לֵאמֹר
אֲרִיזָה מִלֵּךְ אֲרִיזָה (מִסְחָרִים)
(לֵאמֹר) הַמִּלְחָמָה כְּשֶׁמֶלֶךְ בְּנֵי
(מִסְחָרִים) וְכִימִילָת עֲמֹר
בְּחֻצָּרָה לֵאמֹר מִלְחָמָה הִנֵּה
(לֵאמֹר) (לֵאמֹר)

יבין חננאל

ומתחילת מסעך ליה.
תעית מרדעת צד חסור
(כשתב) דברי הכל מותר
לדחות צד המצוי, ולחלוק
קצטל בפיה משום חנונו
הוא, ודי יתכן ושמואל
אמר לו הלכה, והני מילי
במבטת גזירות מדרש
חנונו, אבל קטנים ומשום
צערך הוא, מדידיה ארסין
לצאת הסיוחין בקצטלין
משפיהם אבל בחצר שרי.
משומי, מן מנור, היא
יוצא אדם מאד כשעלי
(בהמה) (בהמה) וכו'.

[illegible][illegible]

במה בהמה פרק חמישי שבת

זהוא שקשורה לו מע"ש
מלבד החמור אבל
לפרש דצאינה קשורה מע"ש
פור"ם פירש דמיסוי ראינו

גמ' אמר שמואל "הוא שקשורה לו מע"ש
אמר רב נחמן מתני' נמי דיקא דקתני ^א אין
החמור יוצא במרדעת בזמן שאינה קשורה
לו היכי דמי אילמא שאינה קשורה לו כלל
פשיטא דילמא נפלה ליה ואתי לאתויי אלא
לאו שאינה קשורה מע"ש מכלל דרישא
שקשורה לו מע"ש ש"מ תניא נמי הכי ^ב חמור
יוצא במרדעת בזמן שקשורה לו מע"ש רב
נחמן לא באורא אע"פ שקשורה לו מע"ש רבן
שמעון בן גמליאל אומר אף באוכף בזמן
שקשורה לו מע"ש ובלבד שלא יקשור לו
ממסריכן ובלבד שלא יפשו לו רצועה תחת
זנבו בעא מיניה רב אסי בר נתן מ'ר' חייא
בר רב אשי מהו ליתן מרדעת על גבי חמור
בשבת אמר ליה ימותר א"ל וכי מה בין זה
ללאוכף אישתק איתכיה יאוכף שעל גבי
חמור לא יטלטלנה כידו אלא מוליכה
ומביאה בחצר והוא נופל מאיליו השתא
ליטול אמרת לא להניח מביעיה אמר ליה
ר' זירא שבקיה כרכיה סביא ליה דאמר
רב חייא בר אשי אמר רב תולין ^א מרסקל
לכחמה בשבת וקל וחומר למרדעת ומה
התם דמשום תענוג שרי הכא דמשום צער
לא כל שכן שמואל אמר מרדעת מותר
למרסקל אסור אול' ר' חייא בר יוסף אמרה
לשמעטא דרב קמיה דשמואל א"ל אי הכי
אמר אבא לא ידע במילי דשבתא לא הכי
כלום כי סליק ר' זירא אשכחיה לר' בנימין
בר יפת דיתיב וקאמר ליה משמיה דר' יוחנן
נותנין מרדעת על גבי חמור בשבת א"ל
^ב יישר וכן תרגמה אריוך בבבל ^א אריוך
מנו שמואל הוא רב נמי אמרה אלא שמעיה
דהוה מסיים ביה ואין תולין מרסקל בשבת
א"ל יישר וכן תרגמה אריוך בבבל דכולי
עלמא מיהת מרדעת מותר מאי שנא מאוכף
שנאי התם דאפשר דנפל ממילא אלא פת
אמר רב לחממה כח לצננה לחממה אלא
לה צערא לצננה לית לה צערא והיינו
דאמרי אינשי חמרא אפי' בתקופת תמוז
קריא לה מיתכי ^א לא יצא הסוס מנוב
שועל ולא ^ב בהוריות שבין עיניו ^א לא יצא
הוב בכים שלו ולא עוים בכים שבדדיהן
ולא פרה בחסום שבפיה ולא סייחים
במרסקלין שבפיהם לרה"ר להם בהמה
בסנדל שברגליה ולא בקמיע אע"פ שהוא
מומחה וזו חומר בבהמה מכאדם אבל
יוצא הוא באגד שעל גבי המכה ^א ובקשישין
שעל גבי השכר ובשיליא המדולדלת בה
יפוקקין לה זוג בצוארה ומטיילת עמו בחצר
קתני מיהת ולא סייחין במרסקלים שבפיהם
לרה"ר לרה"ר הוא דלא הוא בחצר שפיר דמי
מאי לאו בגדולים ומשום תענוג לא
יבטלים ומשום צער דיקא נמי דקתני
דומיא

לחממה כאן לנגנה ומחני'
לקמן נמי פליגא אדרב כ'
ומשום תענוג. וא"ת ומא'
שנחלה מע"ש אכל לחלות
מדנקט רה"ר גבי טרסקל
אלא נקט רה"ר

..

ש"ס פ' לקמן דנקשורה מע"ש הו
ה קשורה מע"ש הו משאוי ועוד יס
נחשו כמחטין להולאת המרדעת וה"ר
מכין להולך הבהמה למקום רחוק:
אילימא שאינה קשורה לו ב"ה

פֿשרטא. וְלֹא בַעֲיָה
למִסְפָּךְ דִּמְרִישָׁא שְׁמַעִין לֵה דִקְתָּי
בִּזְמוֹן שִׁיחַ קְשִׁוּתָהּ הֵא אִינֵה קְשִׁוּרָה
לֵדֵךְ דְּרַק מְשִׁוּתָהּ כִּן בְּסַמְכַת ע"ז
וְלֹא דִקְתָּי אֵלֹא דְבִרִּים אֲסִוּרִי בְּכִילֵיהּ
בְּכֻשִׁים שִׁדְרָן לִתּוּ לִחוּן י"ן כ"ו
וְכִסְפָּא (שֵׁס דָּף ע"ג) קִמְי וְאֵלֹא
וּמְוִרִים בְּכִילֵיהּ כ"ו וְכֻשִׁים אֲפִין
דְּרַקן לִתּוּ לֵדֵךְ וְכִסְפָּא אֵלֹא טְרִפּוֹת
(וְהִלְיָן דָּף כ"ו) קִמְי אֵלֹא כְּשִׁוּת
ז' דִּלְכֵּה מִינֵיהּ דְּשַׁמְעִי מְרִישָׁא
וּפְשִׁטוּ מְרִישָׁא דְּבִקְשִׁוּרָה
מְזִמְרָה שֶׁנֶּה אֲרִיר מְדִלְטִינְךָ לִתְמִי
מִזְמֵר שִׁיחַ קְשִׁוּרָה בְּדִלְלוֹ אֵלֹא הִבִּי עֵד
וְדַע' דְּלִיכִיר בְּקְשִׁוּרָה דְּלִי בְּכִינֵה
בְּקְשִׁוּרָה פְּשִׁטוֹ דְּלִסְוִר דִּילְמָא וְפִלֵּה
וְאִתִּי לִתְמִי כְּדִקְאָרֵה הֵא אִילִימָא
אֵלֹא וְדִלִּי זְמוֹן קְשִׁוּרָה מִשֵּׁ
קְשִׁוּרָה וְי"ל מְרִישָׁא אֵלֹא מְפָשֵׁט
דְּאִדְרֵבֵה וְי"ל דְּלִכֵּה מִנָּה זְמוֹן שִׁיחַ
קְשִׁוּרָה לִשְׁמַעִי' דְּלִפִּי' קְשִׁוּרָה שֶׁנֶּה
דְּלִי לֵדֵךְ מִנָּה הִ"א דִּקְאָרֵה בְּקְשִׁוּרָה
לִי מִשֵּׁ' אֵלֹא בְּקְשִׁוּרָה בְּשֶׁנֶּה אֵלֹא
תַּמְל' לִכֵּי דִיחַ מִסְפָּא:

מהו בית המדרש ע"ז חמור בשבת. ואין לאסור משום דמאן כלי יטול אלא לדבר היטול בזהמה חשיבא כדבר היטול כיון דיכול למושבה ולהוליכה בכל מקום ויבא אסי בר נתן דנעי אס אסור אין לפרש משום דמימיו כרובה להוליך אברהמה למקום רחוק ד"כ הייב דייק מתאן דאשרי טרסקלי ש"ס מרדעה. ואין לפרש נמי דנעי למיסר בחצר אטו רה"ר דלאמר גבי אשה כפ' במה אשכח (קמץ דף סד.) דגבי במה לא גזרו דתנאי בסמוך ק"ו זוג ומטיילת מן ביתא חלל נראה לר"י דשטמא ממשום טרחא דשבת ואע"ג דשריא לקרנף כפ"ג בדילה (דף גה.) ה"ס ש"ס לעב ציורא אין לא שרי אלא גרייזא ביהא חמור.

אורבך שער' חתבור. וא"ח ויטרי הארץ
ויער ויטור כדמזר פ' (ל' טל' תכר
נצו היה הכמות טענה טבל ח' ויין
ההמש' מייר' נשקן שטובל הכהמה
ההתקבל' אכל חמתה התקבל' א' חטל
הכמה להתקבל' ארץ ל' חטרי:
תולין ירסקל. וא"ח וחמסר משום
המשמט' כנצ"ח פ' היי' דאסר
הנעה נר על ג' דקל נצח משום המשמט'
התמבור וי"ל דהמש' מנענע העניפ' אכל
אכל חטו חמסר הכמה נצ"ח ויין
אסי כרבי נתן דנע' למיסר (א)אסכר משום
דלמח' אח' המשמט' כנצ"ח (מ"ח):
ארייך. שם אכל כדנחוי חטרי
מלך חטק (כרש"י ד')

[illegible]

כגו

עין משפט
נר מצוה

כא א ב מ"י פ"ב מה'י
שנת ה'י' י קמנ לאין
סה טושי' א"ח ס"י ש'
סעף י:
כב ג מ"י ש' ס' ה' יג
טושי' ס' סעף י:
כג ד מ"י ש' טושי' ש'
סעף ט:
כד ה מ"י ש' טושי' ש'
סעף י:
כה ו מ"י ש' טושי' ש'
סעף יא:
כו ז ש' טושי' י:

לעזי רעש"י

פייט"ר-ל. סמלון
(רחמת-חזה).
פרשל"א. רחמת-זנב.
אויסקלייט
[אויסקלייט"א]. זוג
(פעמן יד).
בטדו"ל (בטדו"ל). ענבל
(לשון הפעמן).

בְּיָמֵינוּ

[illegible]